

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA
(1.er i 3.er diumenges de cada mes)

Any I

OLOT, 4 d' Abril de 1915

Preus de subscripció

Olot, any.	2'50 ptes.
Fora, "	3'00 "
Olot, els 19 números de 1915	2'00 "
Fora, " " " " "	2'40 "
Número solt 10 céntims	
Anuncis, segons tarifa. Pagos a la bestreta.	

Direcció i Administració:

Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirgirà
tota la correspondència.

№ 3712.

No 's retornen els originals

Glosant nostre programa

Afirmació olotina

Diu un distingit publicista que per a discorre amb acert és necessari partir de la percepció exacta d'un fet concret.

D'acort amb aquesta opinió, que la trobem encertadíssima, per a discorre acertadament sobre nostre olotinisme es necessari partir d'una percepció exacta de lo que és Olot.

En nostre cas és doblement necessaria dita exacta percepció perquè hem fet una afirmació olotina que cal clarejar suficientment per a distingir-la de la platónica patrioteria, de la obssecció fragmentaria i de la mira exclusivista, defectes en els que per res del mon voldríem caure.

Nosaltres tenim a la societat per un cós orgànic, format a base de elements individuals, o sigui d'homes, agrupats en una serie d'orguens encarregats de funcions distintes, pró consagrats al servei de la vida total de la societat.

Un d'aquets orguens, resultant d'un acoblament d'homes, es el municipi, o sigui la ciutat, que te funcions propies, si be elles son dirigides a la vitalitat dels elements de que és formada i de la societat entera.

Els homes, al formar-se la ciutat, és transformen en ciutadans, ascendint en categoria tan en el seu esperit com en les seves funcions.

D'acort amb el precedent concepte de la ciutat, és que formulem nostra afirmació olotina. Nosaltres tenim d'Olot una concepció biológica i entenem que no és un fet expontani i simple sino que Olot és una entitat orgánica formada per ciutadans, amb un patrimoni i un estatut moral collectius, amb funcions adequades a la catego-

ria que li correspón dintre la societat.

Aquesta concepció que tenim d'Olot ens col·loca en un plá elevat des de 'l que obtenim una visió complerta de la Ciutat.

I l'amplitud d'aquesta visió ens evita el perill de limitar-nos excessivament a contemplar aspectes parcials, ens priva de qu'esdevinguem exclusivistes, ens cura de la tendencia de formular apriorismes i de localisar-nos en fragmentaris punts de vista.

Nosaltres veiem Olot en figura vivent, complexa, orgánica. Veiem l'ánima de la ciutat, la seva esperitualitat i 'ls seus sentiments; veiem les seves arteries, els seus pulmons, les seves entranyes, els seus orguens de vida; veiem les seves fonts d'energia económica i productora; veiem la jerarquia en les seves classes intel·lectuals, morals i socials; veiem, en fi, l'esperit i el cos, la vida tota de la ciutat i aspirem a descobrir-li els més íntims anhels i necessitats i les més subtils vibracions, per a disfrutar amb ella quan la exuberancia l'ompleni, per a lluitar contra el flagell quan s'enmalalteixi, per a ajudar a cercar-li pá quan n'hi manqui, per a consolar-la quan s'entristeixi.

Y aixís l'estimem molt a la ciutat, pró amb amor conscient, seré, fidel, constant.

Aquest és el nostre olotinisme, aquest és el que ha posat la ploma en nostres mans, aquest és el que fa vibrar nostre esperit i el qu'encen nostra paraula i ell és el que 'ns fa optimistes, perquè estimant la vida d'Olot com la propia individual, no podem permetre que entri en nostra ment la més petita ombra que enteli la nostra fé en son destí, que el desitjem vigorós, creixent i perfumat com en perpetua primavera.

Remerciament i satisfacció

La primera edició de VIDA OLOTINA ha sigut rebuda amb unanimitat aplaudiment, excedint les esperances que en ella havíem posat.

Degut, segurament, més a la simpatia que han merescut nostres idees, que no pas a la modesta forma en que elles son exterioritzades, hem rebut innumerable felicitacions i mots d'encoratjament de persones pertanyents als més variats modes de pensar, lo qual, sobre honrar-nos molt, ens indica que han sigut generosa i benevolament rebudes nostres intencions, franca i llealment exposades.

A tots expressem nostre sincer remerciament i a tots quedem reconeguts per un igual; sols devem manifestar un agraiment excepcional a la distingida personalitat olotina que escriu amb la firma de Dr. Claret, per constituir l'elogi que fa de VIDA OLOTINA una honorífica i especial satisfacció per a nosaltres, per raó de la gentil i bella forma en que está fet, per la seva publicitat i per la competència de qui vé.

Estem ben penetrats de que l'excellent efecte que ha merescut nostra Revista enclou per a nosaltres una gran obligació de mantenir-nos constantment amb digna fidelitat a nostre programa, i esperem aconseguir-ho per la senzilla raó de que ell no es una improvisació sino el producte d'idees vellament posseïdes i sincerament estimades.

Noves direccions de la política olotina

La llibertat d'acció en que ara és trova la Lliga Regionalista d'Olot, planteja un nou estat o una nova situació de la política olotina.

D'aquí endavant la Lliga Regionalista vé obligada a actuar lliure i francament com a partit i a procurar que 'ls principis del seu ideal obtinguin la major expansió i exerceixin la més sensible influencia possibles en la política d'Olot i son districte o comarca.

Tenint en compte les característiques de la política que representa la Lliga Regionalista que a més de constituir lo que s'en diu un partit, amb organització, finalitat i disciplina, es una Escola dotada, com a tal, de virtuts d'irradiació i proselitisme, es de suposar que l'actuació de la Lliga influirà en els demés partits locals, infiltrant-los-hi suaument els seus ideals i els seus procediments.

Els que estem plenament dintre l'Escola de la Lliga i hem sigut educats en els seus principis,

ens sentim posseïts d'un franc optimisme respecte a l'influencia que l'actuació de la Lliga exercirà aquí, com l'ha exercida a tot arreu on sense trabes ni mixtificacions s'ha pogut aplicar.

Per de prompte ens sembla facil que aviat la política olotina pugui pendre direccions derivades de l'actuació de la Lliga en tres aspectes o particularitats perfectament coordinades i que segurament marcarien una positiva ascensió de nostres costums públiques.

Les direccions que presentim son la llibertat, la sinceritat i la digna convivència, exercides francament per cada un dels partits o grupus polítics olotins.

Obtinguda per cada grupo la independència complerta de la seva actuació propia, no ha de volguer estar subjecte a altres limitacions que les derivades de la fidelitat als ideals respectius, i aquesta llibertat unida a la fiscalisació que els elements directius han de reclamar que sobre'ls seus actes exerceixi la colectivitat a ells encomanada, donará per resultat una perfecta confiança i compenetració entre directores i masses, element indispensable per a que cada grupu pugui viure amb constant progressió, optimisme i dignitat.

Altra direcció que pot pendre la política olotina és la sinceritat, la ostentació franca i concreta dels ideals de cada grupu o partit, renunciant definitivament a encobrir-los amb apariències que si en alguna ocasió poden semblar hàbils, enclouen sempre un sentit d'immoralitat política, engendrada de rezels i desconfiances i ofegadora de tot entusiasme coral i lluminós.

La práctica ensenyaria que la sinceritat donaria molta força a cada grupu o partit, sense que aquesta sinceritat representi cap obstacle per a possibles col·laboracions de uns partits amb altres en ocasions en que l'interés mutuo ho aconselli, col·laboracions que serán més honorades i més respectades com més siguin fetes a la llum del dia sense misteris ni ocultacions que les adulterin i les facin sospitoses als ulls del poble.

I adoptades les direccions de llibertat i sinceritat, pervindria automaticament el mutuo respecte i la digna convivència entre'ls diferents grupus o partits olotins. Pendria peu cada dia amb més intensitat el convenciment de que el millor escut que protegiria l'actuació lliure i sincera de cada grupu, seria precisament el respecte als altres, exercit general i honradament. En tot cas s'hauria d'admetre que la fiscalisació i la intervenció está sols en el seu lloc quan s'exerceix dintre de cada partit, guanyant en consideració i habilitant-se per a la recluta de partidaris el partit que millor s'apiga exteriorisar una máxima compenetració entre els seus

components i una digna consideració respecte als demés partits.

En quant a la Lliga Regionalista i respecte a n'aquesta última direcció, es ben rescent l'exemple que ha donat en les darreres eleccions, mantenint-se en una altura de serenitat i dignitat verament exemplars.

La llibertat, la sinceritat i la dignitat elevades com a normes de la política olotina, farien un miracle, ultra les ventatges enumerades.

Incorporarien la joventut a nostra vida ciutadana, aquesta joventut que tot just iniciada en les combinacions de la política que fins ara s'estilava, n'apartava els ulls amb repugnància, engendradora de un depriment excepticisme, perquè xòcava amb la diafanitat que l'intel·ligència dels joves reclama quan tracta de comprendre i estimar uns ideals determinats, sien els que sien.

I l'incorporació de la joventut a la vida pública és necessària, imperiosament necessària.

Es útil als partits perquè els proporciona constantment nova sava que'ls vivifica i 'ls vigoritza; és necessària a la ciutat que s'aprofita de la font abundosa d'energia que la joventut representa i es convenient a la pròpia joventut perquè la posa en contacte amb els problemes vitals de la ciutat, amb lo que s'educa, s'enlaira i s'aparta dels perills amb que l'envoltan les seves passions desbordantes.

RAFEL MUNTANER.

L'expansió urbana d'Olot

I.

Definitivament és un fet l'urbanització del Pla de Llacs, mercès al olotinisme de nostre compatriota predilecte don Manel Malagrida.

Lo que un altra dia ha de constituir el barri més suntuós de la Ciutat, té d'interessar a tots els olotins, doncs, no seria just no enterar-se de com se fá i protestar-ne demà, que les amples vies obertes s'imposaran a les edificacions que s'hi alsin essent aixís qu'ara qu'és una obra que comensa, pot respondre a totes les necessitats de la ciutat de demà i que per part del Sr. Malagrida hi ha la més gran i bona voluntat.

Aquesta urbanització doblement interessa perquè a més de poguer exercir una positiva influència en el futur desenrotlló d'una més intensa vida ciutadana olotina, s'ha de tenir en compte que nostra Ciutat és una població d'estiuieg per haber estat esplendidament favorescuda per la naturalesa.

Heusaquí els dos punts de vista interessants: l'urbanització com a ciutat moderna i l'urbanització com a ciutat d'estiuieg.

No parlem de lo primer, perquè no som tècnics per a profundisar en la matèria, però de lo segon sí que tenim dret a parlar-ne car és tracta d'un aspecte vital de la futura expansió olotina.

Les grans avingudes obertes, portaran segurament el nom de les plantacions que s'hi han fet, i aixís, la que va del carrer de Vayreda a la Plassa de Vayreda, serà l'Avinguda dels arcs; aquest petit tros de via és d'una composició estranya igualment que la Plassa Vayreda que no dona una acollida ben franca al carrer de Panyó, el que tampoc està centrat amb l'iglesia de les Escoles Pies, pro ja hem dit que no'ns creiem capacitats per a discutir l'arquitectura del plan i per xò solzament apuntem aquestes apreciacions. De la Plassa Vayreda surt l'Avinguda dels teus qu'arriba fins a la Plassa Central. Aquesta Avinguda és d'una bona disposició i obticament queda corretgida dels naturals desnivells per la línia recta del pedris que la voreja. De la Plassa Central o Estrella, qu'és la forma qu'adquirirà quan estiguin obertes totes les vies, naix l'Avinguda de les moreres, que vá al pont nou; és bonica essent llástima que no vingui ben armonitzada amb el pont, i l'Avinguda dels castanyers d'indies, qu'és la que vá de la Plassa Central al riu en la que no hi ha encara plantacions degut al bon propòsit del Sr. Malagrida de donar-li una sola rasant d'uns 230 metres de llargada i amb un 2 per 100 de pendent fins trobar a nivell la Ronda Fluviá, lo que li donarà una hermosa perspectiva de la qu'ara adoleix per tenir dos desnivells.

Aixó és lo que hi ha casi acabat, amples vies hermosesjades amb plantacions.

Les avingudes totes, tenen una amplada total de 14 metres: 6 per al trànsit rodat i 4 per banda de passeig; les plantacions que s'hi han fet, induptablement donaran una nota bonica i variada de color en quant els arbres arribin a la seva plenitud.

Lo interessant com a població d'estiuieg, és sens dupte la Ronda Fluviá, actualment en construcció.

El riu, del pont nou per avall, té aplicacions industrials, que, no obstant, permeteran convertir el camí que'l voreja en Ronda fins al Pont de Sta. Magdalena, enderrocant una casa, tan sols, que li donarà sortida al enllaç de carreteres; pro aixó vol temps i circumstancies oportunes. Del pont de ferro al pont de St. Roc, el riu queda urbanitzat amb un passeig deliciós. L'actual obra en construcció és la qu'urbaniza el tros desde 'l Prat de les Mores fins al pont de ferro, anxionant una bellesa natural a la ciutat.

En el pròxim article parlarem d'aquesta Ronda Fluviá, de l'Avinguda de la República Argentina—pròxima a obrir-se—i de l'Avinguda d'Espanya, en projecte.—E.

El darrer estreno d'en Santiago Rusiñol

ELS NAÚFRECS

Amb aquest títol s'ha estrenat en el «Teatro Español» de Madrid, la darrera obra del nostre Rusiñol traduïda per en Martínez Sierra.

Procurem donar-ne una idea, dins de la brevetat d'aquestes notes.

Argument: Un torrer, qui viu consagrat al cuidado d'un far; home de fèrrea voluntat, sens altra norma que el compliment del dever i sense més cura que el compliment d'aquell reglament dels fars; la seva muller, dona sentimental, romàntica, inquieta, qui busca en el seu marit quelcom més que l'encarnació d'un reglament i el cumplidor d'un dever. Ansia volar, correr món, fita amargament l'eternitat del mar i enveja a les aucelletes i als mariners, i plora la disort d'aquell viure isolat, al mitx de les penyes, voltades de mar i lluny dels pobles i del món enter. Tota l'obra respira l'amargor d'aquest quietisme, mortal i agònic per a l'ànima somniadora de la muller.—Una nit les ones escupen a la costa a un pobre náufrec. El torrer el recull a casa seva i la muller, qui no pot resistir la rigidesa del marit i la solitud d'aquella vida, entrega els seus amors al náufrec i fuig amb ell a recórrer la vida cercant un ideal de felicitat, lluny d'aquell mar i d'aquelles terres. El pobre torrer, aquell home tot voluntat, tot reglament i tot dever, ofega el sentiment de la seva sort despietada i segueix guardant aquell far, que parpalleja sobre la mar guardant la vida dels homes, sense veure que consúm i aniquila la d'aquells que viuen al seu costat. En el darrer acte torna la muller adúltera, després de provar l'amargor dels desenganys i trova de nou la seva llar quieta i trista. El marit no perdona, pero no rebutja a la pecadora, i la vida d'isolament sens amor, sense ilusió, se desgrana de nou amargament, sota les clarors del far i l'immensitat del mar.

Aquest és el troç de vida, plena de veritat i d'enteresa que en Rusiñol ha escullit per a presentar la dualitat d'ideals; el sentiment i el dever. ¿Fou justa la noció que de la vida 'n té el torrer sempre dominat pel dever? ¿Fou perdonable el pecat de la muller adúltera, obrant per l'impuls d'un sentiment que sobrepujaba al dever? Aquest és el conflicte i aquesta la llissó.

El públic ha escoltat els «Náufrecs» amb respectuosa indiferència. La crítica ha ponderat el valor d'aqueixa última producció dramàtica d'en Rusiñol. ¿Com explicar-nos aquesta desarmonia de parers? Induïtament aquesta és l'obra

menys típica d'en Rusiñol. L'il·lustre autor de «El Mistic» sembla iniciar una evolució en la seva tendència. En els «Náufrecs» apenes s'hi trova rastre d'aquell humorisme magistral i terrible que tanta fama donava a n'en Rusiñol. En aquest primer intent vers al teatre prenyat d'altres concepcions filosòfiques, sembla voler-se acostar a l'escola de l'Ibsen; planteja igualment el problema, però donant-li una evolució més real, més humana.

Els tres crítics madrilenys que jo crec de més autoritat Miquis, Ignotus i Borrás, coincideixen en apreciar en els «Náufrecs» doctrines d'un valor excepcional, i no acerten a explicar-se el desvío del públic sino recorrent al tópic de la *palabreria* madrilenya, en qual esperit hi escauen mellor les maravelloses pintures dels germans Quintero, que les profundes concepcions d'en Benavente, d'en Guimerá, de l'Echegaray o d'en Galdós.

Jo m'inclino a donar gran part de culpa a la inhàbil labor del traductor.

B.

NOTES D'ART

CONCLUSIÓ

Com vos deia en unes notes precedents, les dues exposicions Lagar i Otto Weber, tenen com a principal interès el de pertaneixer a la pintura novíssima, i com a valor en una la d'un temperament i visió de pintor i en l'altra la d'un cert esperit o, més ben dit, un sentiment, a més d'una tècnica savia (dins el seu procediment) amb una gran dosi d'habilitat. Ara bé: no pensem que, en realitat, siguen dos pintors definitius; no hi ha res d'aixó: tots dos estan dins el començament del començament. Tenen el camí, estan iniciats, que ja és molt dir; però d'aixó a resoldre lo que se'ls presentarà d'aquí endavant és qüestió de fer, ja no de dir, i aixó tots sabem qu'és bastant més difícil.

Posats aquí vaig a dir-vos que el que té més probabilitats de sortir un bon pintor és en Lagar, perque té l'essència de pintor. Pero també té més perills de desviació, i el més gran d'aquests és la *genialitat*, i més encara *l'actuar de geni*, puix, perdent l'estudi conscient de les coses, a una ratlla sola que sigui feta de sa més, ja li donen una valor que no té ni tindrà mai; ve l'amanerament a que porta aquest estat de deficiència, i totseguit l'enfonzada.

En canvi, l'Otto Weber no té tots aquets perills, però és perque no pot tenir-los, car, en resum, és un artífex de teles amb sentiment. Si bé més difinitiu que l'altre, menys capaç d'una

evolució personal, sempre serà un esclau de l' escola o tendència qu' estigui més de moda o que millor s' adapti al seu temperament.

De manera que amb dos encara no'n fem un.

F. VAYREDA.

Opinions agenes

Unitat espiritual ciutadana

Aixó vol dir que existeixi un impuls general d' esperit per a unir les voluntats en tot allò que afecta essencialment al patrimoni de la ciutat.

Aquest impuls, per a poder existir, necessita previament que els ciutadans creguin que, a més del patrimoni particular de cada hù i a més del patrimoni propi de ses personals conviccions, n' hi ha un altre, del que tots ne son productors i tots ne son usufructuaris, siguin les que vulguin les diferències que separin als uns dels altres.

Si els ciutadans tenen convicció de que en la ciutat hi ha un patrimoni del que tenen dret a disfrutar-ne, haurán de comprendre que també tenen el deure de conservar-lo i augmentar-lo a mida de ses possibilitats particulars i personals.

Com que tota possessió porta anexe el sentiment d' amor a la cosa posseïda, és elemental qu' els ciutadans han de estimar el patrimoni comú, i aquest amor, per a ésser efectiu, s' ha de manifestar amb fets, amb obres, amb quelcom més que amb un platonisme purament verbalista.

I aquí, per mica que ho considerem, se veu la immensa eficàcia de la unitat espiritual ciutadana.

Als preceptes a que cada home ha de subjectar ses personals accions, per raons de conservació, d' ètica, de creences, de conveniència particularment individual, s' hi han d' ajuntar els derivats de la unitat espiritual ciutadana. I allavors és quan esdevenen les accions ciutadanes generoses, amples, enlairades, heroiques.

Allavors és quan un se recorda de que té germans de ciutat que poden necessitar-lo en empreses d' utilitat col·lectiva i un veu que està obligat a prestar franca col·laboració a dits germans sense rezels ni enutjoses desconfiances, per a obtenir la col·laboració recíproca d' ells en les propies iniciatives.

Allavors és quan és possible que els germans de ciutat, posseïts d' un sentiment que'ls enlaira, sàpiguen sentir-se superiors per a no donar valor a mútues ofenses, i tenint consciència de la mísera condició humana, respectin les opinions, dissimulin les faltes i perdonin els agravis, i és quan s' estableix aquella cordialitat precursora de les grans col·laboracions.

I el ciutadà s' ennobleix, i la ciutat se dignifi-

ca i reviu a l' esperança de les més progressives ascensions.

FREUND.

(De *El Deber.*)

La nostra Prempsa

Ahir, primer dia de primavera, vaig tenir sobre la taula de treball fins a cinc periòdics locals. Demano als llegidors que no vulguin veurer res d' ironia en parlar al mateix temps de la primavera i d' aquesta abundància de fulles escrites pels olotins.

Per al que desconegui la vida esperitual nostra, segurament aquest seria un fet dels que s' anoten i prou: tot lo més, digne de un lleu comentari.

Més per nosaltres que tenim la dèria d' estudiarne el fons de nostra vida ciutadana, el fet de publicar-se quatre periòdics en nostra petita població i en les circumstàncies actuals te el valor de fer-nos rumiar un bon xic, buscant-hi el perque i les conseqüències.

Si ens servíssim dels motllos fets i llocs comuns, dient que la modesta premsa de petites localitats indica política de campanar, existència de penyes de cassino de poble, envejes literàries de col·legial, rivalitats de caciquets o de famílies, o qualsevolga futesa per l' estil, no arribariem pas a comprendre el nostre fenomen.

Ni tenim política candent, ni penyes, (casi be ni casinos), ni nostres adolescents tiren per literats i per no tenir, ni departits polítics disfrutem. De cacics no'm parlem; ni en temps que valia la pena de ser-ne varem arribar-hi.

I doncs la causa? és que surten com els bolets els nostres periòdics? no tenen pare o padrí, no hi ha una idea, una voluntat davant de cada un d' ells?

Examinem-ho; obrim-los tots i sense cap prejudici vejem si ells mateixos ens ho diuen.

Primera observació, tots son correctes i serios cap de humorístic ni picant ni tan sols atrevit, moderats en la forma i fons, no revelen cap estat d' apassionament, ni lluita.

El mes vell, «catòlic d' acció social» serveix la seva bandera amb força seny i d' un quant temps amb galana forma; veritat que no sembla el mateix d' aquells bons anys del Dr. Claret.

Segueix el nostre, al qui per modestia posaríem en últim lloc si el compromís de ser imparcial i el valor del temps no li donguessin dret al segón.

Deslligat de tot partit polític, representa una mena d' aixopluc de la gent cansada, sala de repós, sense un crit, sense un aire perillós com si tingués les energies en estat latent. Hi ha qui diu que tant com de partits polítics està deslligat de criteri, pero els que aixís pensen solen confondre el criteri amb un lema o bandera de combat.

Un altre que ell mateix se diu oportunista, correcte també, moderat com els altres, defensor de tots els interessos, enfocant la seva punteria al Municipi i parlant autoritzadament de la classe obrera.

Difícil de judicar per ara, per sa curta vida i perquè la classe obrera mai ha sigut oportunista, ben al contrari, sempre ha portat en ses lluites banderes ben franques; els qui moltes vegades han sigut oportunistes han sigut els seus directors o aspirants a ser-ho.

«La Reseña» es altre confrare, màgica transformació de «Humanidad», mena de solitari-místic-socialista, en una fulla anunci setmanal de Cine, Varietés, espectacles teatrals i cases de comers.

Res ha perdut amb el canvi, doncs se presenta ara rumbosament amb gravats i sense res de aquella austeritat que trencava el cor, i que a bon segur no convindria gens a n'els seus clients d'avui que son els admiradors de la *atracció del dia*.

Finalment VIDA OLOTINA, i aquest ha tingut la culpa de lo de la primavera del principi, per coincidir la seva aparició ¿serà un simbolisme? amb el primer dia de la gaia estació.

Declaro que no crec sia buscat lo del símbol, pero jo li trobo. Vida forta i florida, fermesa en prometer i bellesa en dir, pomell en resum d'afirmacions i esperances, no es tant bonic com una visió de primavera?

Confesso noblement que la entrada ha sigut bona. Olotinisme, (n'estic amarat), regionalisme seré i concient, imperialisme ibèric com a resum ¡¡qui hi pogués creurer!! No és aixó un plat de saborosa fruició fins per al gust més amargat pels desenganys?

Poseu-hi la salsa de la serenitat en la lluita, de la visió enlairada per demunt de les petites miseries i compendreu desseguida com la meva impressió fou falaguera, tal com el que tot sol camina per desemparat desert amb la propia fe per sola gúfa, veu al lluny la visió prometedora de la vida del Oasis.

Mes el Dr. Claret n'ha tingudes d'altres d'aquelles visions i foren miratjes.

DR. CLARET.

(De La Comarca.)

Informació Catalana

Actualment la Mancomunitat de Catalunya realitza una important tasca per la construcció i la reparació de camins veïnals.

—Proposant-se els professors de l'Escola de Funcionaris d'Administració local enllestir molt aviat el projecte de bases dirigit a delimitar l'esfera propia de les Hisendes Locals, del qual projecte ha pres la iniciativa del Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, convé que els Mu-

nicipis que encara no hagin contestat el qüestionari que han rebut de dits professors, ho fassin lo més prompte possible.

—Ha quedat enllestit el plan general de vies de comunicació de tot el territori de Catalunya, havent-se acordat la publicació d'una Memoria i la confecció d'un mapa, tot lo qual passarà al Consell Permanent per a son estudi i després a l'Assamblea de la Mancomunitat, en el mes de maig.

—Demá ha de celebrar-se a Sant Sadurní de Noia el primer Homenatge a la Vellesa, solemnitat que 's proposa organitzar anyalment en una localitat de Catalunya i Balears la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

Dit Homenatge consistirà en crear dugues pensions o rendes vitalicies immediates, d'una pesseta diària, a favor del vell i la vella, veïns de St. Sadurní, en quins més be és combinin les circumstancies de més vellesa, millor moralitat i honradesa i major miseria i abandó. Els premiats anirán acompanyats d'un nombre regular de vells i velles mereixedors de auxili benefic i de recompensa social, cada un dels quals rebrá una llivreta d'estalvi amb l'imposició de cent pessetes o altra cantitat en harmonia amb el nombre de vells afavorits.

Además, se destinarán deu mil pessetes a augmentar les impositcions fetes aquest any pel poble de Sant Sadurní en les llivretes de tots els seus veïns: Es d'advertir que dit poble va obrir llivretes de pensió per a tots els veïns menors de cinquanta un anys d'edat, exemple altíssim de sabiduria i previsió digne de senyalar-se a tots els pobles, i que constitueix fins avui un cas únic en l'història universal de la previsió popular.

Per a la realització de les obres de previsió i beneficencia que 's desenrotllin a l'ampar de l'Homenatge anyal a la vellesa, la Caixa de Pensions constituirá i continuará un fondo benéfic-social de previsió que és nodrirá amb els donatius que 's rebin de persones i entitats de bona voluntat, i que s'inicia amb la quantitat de vint mil pessetes que, dedicada a n'aquest objecte, han estat ja entregades a la Caixa de Pensions.

—La Lliga Regionalista de Barcelona ha organitzat una serie de conferencies sobre «El pensament catalá i el conflicte económic». La primera estigué a càrrec del senador D. Lluís Sedó, qui desenrotllá el tema «Industrialització i Exportació». La segona la doná el diputat D. Lluís Ferrer-Vidal sobre «Organització Industrial i Comercial». Dites Conferencies están destinades a tenir gran ressonancia a Espanya, car serán editades i enviades profusament a totes les regions espanyoles.

Informació Olotina

REL·LIGIOSA

En nostres temples han tingut lloc amb la solemnitat acostumada les funcions de Setmana Santa, assistint a les celebrades en la Parroquial de St. Esteve, l' Excm. Ajuntament i gran nombre de fidels.

—La processó de la tarda del Diumenge de Rams no pogué recorre totalment el seu curs a causa de la pluja. Els pendonistes, que eren D. Ramón Deu i el nen Francisco de Trinchería, lluien un bon acompanyament.

—El Dijous Sant, degut també a l' estat plujós del temps, fou sospesa la processó que devia sortir de la Esglesia del Carme. Dita processó tingué lloc l' endemà, assistint-hi una nombrosa concurrencia de fidels. Fou pendonista D. Lluís Pujolar; el pendó dels nens fou portat per el noi Agustí Moles.

—Les funcions de Quaranta Hores foren sumament concorregudes, especialment la darrera. Hi predicaren els Rvnts. Enric Carré, Carles Bolós, Vicens Piera i P. Bertoméus, escolapi.

—Mereix esser felicitada la capella parroquial per haver cantat en els oficis de Setmana Santa motets polifònics de Victoria i Palestrina, i un magnífic *Miserere* del P. Otaño. Ens plau lloar com se mereix aquesta prova de distinció, que contrasta amb alguns abusos poc artístics i poc conformes al esperit de serietat i reculliment, que's poden observar en algun dels nostres Monuments. Certs esclats de llum elèctrica i certes músiques profanes, no son els medis més a propòsit per a inspirar sentiments de unció ni de meditació.

—El diumenge que vé tindrà lloc la Comunió Solemne dels nois i noies, els que serán preparats per tres dies d'exercicis espirituals.

—En la diada de la Mare de Deu dels Dolors se celebrà a Besalú la tradicional processó que anyalment te lloc en tal dia. Fou un acte lluidíssim i contribuí al mateix el fet de portar la bandera principal el diputat a Corts D. Francesc Cambó al que acompanyaven entre altres distingides personalitats, don Agustí Riera president de la Diputació de Gerona i nostre diputat provincial electe D. Josep M.ª Masramón. D' aquí anaren exprofés a Besalú per a assistir a dita processó una vintena de socis de la Lliga Regionalista.

MUNICIPAL

En la sessió celebrada el dia 26 de Març s' acordá assistir a les processons del Diumenge de Rams; aprovar tres informes de la Comissió de Foment, un sobre una sollicitud del Sr. Gassiot, altra sobre una instancia de varis veins demanant l' instalació d' un

llum elèctric en el carrer Superior i altre resolguent sobre un plánot del Sr. Más.

—En la sessió del dia 31 de Març s' acceptá l' invitació per a assistir a la processó de la Puríssima Sang, que celebra l'Esglesia del Carme. S' acordá accedir a la sollicitud de alguns veins demanant la modificació d' un article de les ordenances municipals, quedant aquestes aprovades definitivament.

Ademés s' acordá aprovar dos informes de la Comissió d'Hisenda, un determinant carregar a imprevisos una relació de factures aprovades i altre legalisant el pago de les obres del Pabelló Sanitari.

Se designá a la Comissió per a cuidar en lo successiu del Teatre i obrir un concurs per l' arrendament del mateix per un terme de cinc anys.

Se passá a la Comissió Central per al seu informe, una comunicació d'Obres Públiques on se demana la cooperació del Ajuntament respecte al enllás de carreteres.

CORPORATIVA

La Sucursal de la caixa de Pensions per a la Velleja i d' Estalvis, des de l' dia 16 al 31 de Març, ha obert 23 llivretes noves, ha rebut per imposicions 33,075 pessetes i n' ha pagat 8,158 per reintegres d' estalvi i plassos mensuals de pensió.

—La Junta del Museu i Biblioteca en sessió celebrada darrerament, acordá ampliar la sala on está instalada la colecció volcánica i destinar una sala a l' eminent paisatgista olotí el difunt Joaquim Vayreda.

—El senyor Administrador de Correus de la Estafeta d' aquesta ciutat ens prega l' inserció del següent anunci:

«Por la Dirección General del cuerpo de Correos y Telégrafos se ha fijado el día 1.º de Mayo próximo y a las 17 horas del mismo el plazo para la presentación de pliegos en esta Administración para la opción a la contrata de la conducción de correspondencia de Olot a San Juan de las Abadesas.

El pliego de condiciones se halla en esta Administración a la disposición de cuantos deseen tomar parte en dicha subasta, la que tendrá lugar en la Administración Principal de Correos de Gerona el día 6 de Mayo de 1915.—El Administrador, *José Rovira*. Olot 26 de Marzo de 1915»

—Demà a les nou del vespre, en el saló-teatre del «Centre Católic» el Dr. Mossen Marian Faura i Sans, catedràtic de l'Universitat de Barcelona, donará una conferencia, acompanyada de projeccions lluminoses, sobre el tema «Volcanisme en general i en particular sobre el de Catalunya».

DE BELLES ARTS

S'anuncia, a Barcelona, la publicació d' un volum reproduint algunes de les obres de nostre eminent paisatjista el malaguanyat Joaquim Vayreda. Dita

publicació tindrà el caracter d' homenatge a la memoria del mestre i tindrà una part literaria de la que s'ha encarregat el distingit crític d'Art, en Francesc Pujols.

—S' ha obert en el Saló Parés de Barcelona, l'exposició de «Les Arts i dels Artistes» i a propòsit de ella diu el director de la Pàgina Artística de «La Veu de Catalunya» don Joaquim Folch i Torres:

«L'Iu Pasqual segueix essent el poeta pintor de sempre, l'amic dels grans arbres i dels núvols flonjos, potser massa encisat en les seves tonalitats tornades que corren el perill de devenir manera, allunyant-lo de la bella frescor real de la natura que ens evoca. Hi ha entre les obres exposades quadres tan notables com el «Capvespre dels voltans de la Moixina» (número 17) i el «Tardor després de la pluja» (número 18), que és una nota fonament suggestiva.

En Vayreda, qui arrencà en sa carrera artística del mateix plànol de visió que l'Iu Pasqual, el veiem ara separar-se'n per a cercar nous espais en el conreu de la figura. El sentit de les seves imatges ens recorda aquella via profunda i humana d'En Millet, i encara que molt li manca per arribar a dir ço que barboteja en els seus quadres, la marxa que porta i el pas que ens mostra fet, fan esperar molt de la seva obra.»

D'ESPECTACLES

En el «Centre Catòlic» tindrà lloc avui una escullida vetllada teatral amb la representació de *Com les Olives* i *L'agència d'informes comercials*.

—El prop passat diumenge en el teatre del «Centro Obrero» s'hi celebrà una funció a benefici de l'

actriu Dª Carolina Soto, posant-se en escena *Marta Rosa* d'en Guimerà i la sarçuela *Niña Pancha*.

—Avui, a les dugues de la tarda, en el «Ateneo Obrero» hi haurà concert i a la nit ball de societat. Per a demà dilluns, a les nou del vespre, se anuncia també un ball.

—Avui fa quinze dies que'n el «Ideal Park» la companyia d'en Santacana, hi representà a la tarda *L'Escorsó* i *La tornada d'en Titó*, i a la nit *Espectres* i *Génit i Figura*.

El passat diumenge hi hagué les acostumades sessions de cinematograf i varietats.

Anit inaugurarà la temporada de primavera la companyia de declamació que dirigeix el primer actor Sr. Guitart, debutant amb *El orgullo de Albacete*.

SPORTIVA

En el nostre primer nombre no varem tenir ocasió d'obrir aquesta secció informativa degut a la falta d'acontexements, i en realitat més valdria deixar passar el segon nombre restant en silenci perquè el partit de Fut-bol anunciat pel diumenge de Passió en el camp del Sport Club Olotí no's vá acabar degut a la incivilitat de una bona part del públic, entre el que casi s'improvisaren tants arbitrs com espectadors, i lo que és mes trist jugadors i tot.

Es de planyer que'l primer dia que obrim aquesta secció haguem de recórrer a les lamentacions, car hauriem desitjat parlar ben diferentment d'acord amb l'esperit de fer obra positiva que'n tot ens guía, pró, lo succeit en dit partit posa en evidencia la poca cultura sportiva que regna entre jugadors i espectadors del Fut-bol i aixó cal trevallar decididament per a corretgir-ho.

Estat comparatiu de Climatologia d'Olot

en la segona quinzena de Març dels anys 1914 i 1915

1914 dies	Pressió atmosférica		Temperatura a la sombra		Aigua caiguda	OBSERVACIONS		Pressió atmosférica		Temperatura a la sombra		Aigua caiguda	OBSERVACIONS	
	9 m.	9 n.	minima	maxima				9 m.	9 n.	minima	maxima			
16	733	730	3	18				16	730	728	-1	18		glassada
17	728	728	3	16				17	726	723	0	19		
18	723	722	2	16		vent fort		18	720	718	5	15		roineig
19	722	722	0	14		vent fort—gelada		19	718	718	5	15	0'0	pluja
20	719	717	8	17		pluja-vent fort-trons		20	722	727	7	10	1'9	
21	720	721	2	15	10'1	vent fort		21	728	731	1	15		»
22	718	717	3	12		»		22	732	732	7	14	4'6	
23	725	726	0	16		vent fort—gelada		23	732	731	8	17		roineig
24	723	722	4	16		pluja		24	732	732	9	17	0'3	roineig-trons llunyans
25	719	719	8	20	1'0	»		25	730	727	4	21	0'2	pluja-tempesta-clmsa.
26	722	724	6	18	0'9	roineig -vent fort		26	723	718	7	15	7'5	pluja
27	726	726	0	16	0'0	gelada		27	718	718	7	17	3'1	»
28	729	728	0	17		»		28	715	715	7	18	1'1	pluja—vent fort
29	727	728	3	18		pluja		29	716	716	4	20	0'5	pluja-tempesta-calmrsa
30	734	735	7	18	12'3			30	718	723	4	15	5'8	
31	736	737	3	20				31	722	726	4	15		pluja